

smyslu prováděcího nařízení čís. 463/20 Sb. z. a n. (k §§ 62, příp. 61 posl. odst.). Je-li exekuční návrh opřen jen o platební výzvu, znějící na bývalého vlastníka nemovitosti, nelze mu vyhověti.

(Rozh. ze dne 17. dubna 1935, R I 52/35.)

Srov. sb. n. s. čís. 10959, 12238.

Vymáhající stát uplatňuje věcné ručení nemovitosti za dávku z majetku navrhl, by mu byla k vydobytí této pohledávky povolena exekuce. Exekuční návrh byl opřen jedině o platební výzvu znějící na bývalého vlastníka nemovitosti, nikoliv na povinného, t. j. nového nabyvatele nemovitosti. Podle názoru vymáhajícího věřitele nebylo nové výzvy na povinného potřebí, poněvadž za dávku z majetku a dávku z přírůstku na majetku ručí věcně nemovitost již podle zákona (§ 62 čís. 309/20 sb. z. a n.). **P r v ý s o u d** povolil exekuci podle návrhu, **r e k u r s n í s o u d** k rekursu povinného exekuční návrh zamítl.

N e j v ý š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Jde o uplatnění věcného ručení za dávku z majetku podle § 62 zákona ze dne 8. dubna 1920 čís. 309 sb. z. a n. To se však nemůže státi přímým exekučním zákrokem proti novému vlastníku nemovitosti, nýbrž teprve zvláštní platební výzvou ve smyslu prováděcího nařízení ze dne 27. června 1920 čís. 463/20 sb. z. a n. (k § 62, příp. 61 posl. odst.), kterou jemu bylo ručení za dávku uloženo. Tento postup nebyl však v souzeném případě ani tvrzen a exekuční návrh opřen byl jedině o platební výzvu, která zněla na bývalou majitelku nemovitostí, nikoli však na stranu povinnou.

Čís. 14319.

Jest-li podle stanov vyhražena příprava návrhů pro valnou hromadu společné schůzi představenstva a dozorčí rady, musí býti i pořad valné hromady stanoven jen na takové společné schůzi.

(Rozh. ze dne 17. dubna 1935, R I 332/35.)

P r v ý s o u d prohlásil valnou hromadu společenstva »Velkonákupní družstvo zapsané společenstvo s r. o. v P.,« konanou dne 9. ledna 1934 k stížnosti člena společenstva za neplatnou. **D ů v o d y :** Před valnou hromadou nekonala se společná schůze představenstva a dozorčí rady podle § 40 stanov, která připravuje návrhy pro valnou hromadu. Představenstvo družstva ve svém vyjádření uvedlo, že nikde ve stanovách není předepsáno, že návrhy ty vůbec připravovány býti musí, že podle § 9 lit. a) může podávati návrhy každý člen ve valné hromadě a že tudíž společnou schůzi představenstva a dozorčí rady nebylo třeba svolávati a to tím spíše, že podle § 44 stanov svolává valnou hromadu

představenstvo a že podle § 45 stanov náleží ke svolání valné hromady též rozeslání pozvánek s denním pořádkem, jehož určení jest tedy věcí představenstva. Tento názor není správný. Že pořad (program) valné hromady musí býti předem určen, předpisuje § 30 společenstevního zákona. Vzhledem k tomu musí tak učiniti statutární orgán. To je podle § 40 č. e) stanov společná schůze představenstva a dozorčí rady. Jestliže se tak nestalo, nebyla schůze formálně správným způsobem připravena, totiž nebyl určen orgánem k tomu povolaným její program a nemohla se proto o něm pravoplatně usnésti. To, že podle § 9 stanov může každý člen podati na valnou hromadu tak zvaný »volný« návrh, nic nemění na předpisu § 30 zákona spol. a § 40 č. e) stanov. Předpisy §§ 44 a 45 stanov ustanovují pak pouze, kdo a jakým způsobem valnou hromadu svolává, nikoliv však kdo určuje její program. O tom pojednává speciálně ustanovení § 40 č. e) stanov. Nebylo-li toto ustanovení dodrženo, nedošlo k valné hromadě způsobem stanovami určeným a nemohla se tato pravoplatně usnášeti. **R e k u r s n í s o u d** nevyhověl rekursu do tohoto usnesení schváliv právní názor prvního soudu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Nelze mluvit o nezákonnosti, jestliže rekursní soud schválil potvrzujícím usnesením výklad § 40 e) stanov, jaký podal soud rejstříkový, neboť, je-li podle stanov společným schůzím představenstva a dozorčí rady vyhrazeno připravovati návrhy pro valnou hromadu, nepochybily nižší soudy, vykládají-li toto pravidlo ve smyslu přísnějším, že totiž i pořad valné hromady musí stanoven býti jen na takové společné schůzi. Nesejde na tom, že svolání valné hromady je stanovami uloženo (§ 44) představenstvu, neboť tím má představenstvo provést také to, co bylo v příčině návrhů pro valnou hromadu stanoveno na společné schůzi představenstva a dozorčí rady, tím není nijak vyloučena výhrada stanovená v § 40 e) stanov. Napadené usnesení není tedy nezákonné, neboť se nepřičií jasnému a nepochybnému znění nebo smyslu zákona (§§ 30, 11 zák. čís. 70/73 ř. z.).

Čís. 14320.

Dala-li matka dítěte zapsati je na farním úřadě do matriky jako nemanželské, není manželi matky dítěte odňato oprávnění k žalobě podle § 158 obč. zák.

(Rozh. ze dne 17. dubna 1935, Rv I 1244/33.)

Manželka žalobcova porodila ještě za trvání manželského svazku se žalobcem děcko dne 17. května 1932, jež dala zapsati do matriky křtěnců jako děcko nemanželské. **P r v ý s o u d** vyhověl žalobě manžela matky dítěte, podané podle § 158 obč. zák. na oduznutí manželského původu dítěte. **O d v o l a c í s o u d** k odvolání opatrovníka zřízeného k obhájení manželského původu dítěte změnil rozsudek prvního soudu a žalobu